

instrumentální kombinaci jako je v Kvartetu pro konec času, tedy housle, violoncello, klarinet a klavír, které doplnil orchestrem. Krom instrumentace Takemitsu do díla zakomponoval i několik poupravených melodických figur a výrazně se nechal inspirovat Messiaenovskou harmonií. Zároveň je v kompozici znát vliv Debussyho a Druhé vídeňské školy. V roce 1977 Takemitsu přepracoval Quatrain pro kvarteto bez orchestru a pojmenoval skladbu Quatrain II. Orchestrální i komorní verzi Quatrainu premiérovalo taktéž kvarteto Tashi.

Ondřej Štochl studoval na konzervatoři v Praze hru na violu (1989 – 1995) a skladbu (1992 – 1996). Ve studiích pokračoval na hudební fakultě AMU v oboru skladba ve třídě Marka Kopelenta (1997 – 2003). Během studia se účastnil různých skladatelských kurzů – jeho lektory byli např. Zygmunt Krauze, Paul Méfano, Vinko Globokar, Osvaldas Balakauskas nebo Guy Reibel. Zároveň získával četné zkušenosti na poli interpretace soudobé hudby. Věnuje se především tvorbě komorních a orchestrálních skladeb, někdy s vokální či elektronickou složkou. V posledních letech se profiluje zejména rozsáhlejšími prostorovými kompozicemi.

Advent volně navazuje na starší dílo *Jin – nostalgie a naděje* pro vibrafon a orchestr, tentokrát však vystačí se sólistou. Snad je tak ještě intimnější a osobnější. Protože... Andělé JIN jsou vzácní. Nenápadní, ale neuvěřitelně vnímaví. Jednoduše nahlédnou i do těch zákoutí lidské duše, kam nikdo jiný nevidí. Přijímají lidskou slabost jako vzácnost a mají čas naslouchat. „Když takový anděl JIN vstoupí do prostoru vaší mysli, je to Advent, skrytý, ale významný, hodný zaznamenání...“ Skladba vznikala v adventním čase, který pomáhá odlišit důležité od pomíjivého. Je psána pro vynikajícího a empatického vibrafonistu Martina Opršála.

13. 6. 2019

**kostel sv. Vavřince
Hellichova 18
Praha 1 – Malá Strana
19.30**

quatrain

JIŘÍ LUKEŠ (*1985)
O spánku, REM-NREM

TOMÁŠ PÁLKA (*1978)
S-I-L-E-N-T-I-O

PATRIK KAKO (*1998)
Split

YUJI TAKAHASHI (*1938)
Like a Water Buffalo

TORU TAKEMITSU (1930 - 1996)
Quatrain II

ONDŘEJ ŠTOCHL (*1975)
Advent

účinkuje **Ensemble KONVERGENCE** & hosté

**Jiří Mráz klarinet :: Matěj Vlk housle :: Ondřej Štochl viola
Sebastian Tóth cello :: Egli Prifti klavír :: Jiří Lukeš akordeon
Martin Opršál (j.h.) vibrafon :: Jan Nepodal (j.h.) vibrafon**

Konvergence děkuje svým podporovatelům:

koordinátor dramaturgie **Ondřej Štochl**

Jiří Lukeš studoval na Pražské konzervatoři skladbu a akordeon, na HAMU v Praze skladbu ve třídě Ivany Loudové. Několik let spolupracuje se skladateli při vzniku nových skladeb pro akordeon. V poslední době se zaměřuje na intermediální projekty. Jeho skladby zazněly na koncertech a festivalech v ČR, Evropě, Japonsku, Číně. V roce 2014 vysílala rozhlasová stanice Radio Beograd pořad věnovaný jeho akordeonové tvorbě. V loňském roce se podílel na realizaci kompletní nahrávky akordeonového díla Petra Fialy.

O spánku, REM-NREM Spát nebo zemřít? Ačkoliv se tato fráze může zdát hodně nadnesená, opak je pravdou. Spánek je pro člověka a vše živé nepostradatelným. Donedávna se o spánku moc nemluvilo ani nepsalo. Spánek prostě není moc cool, o to víc ho však každý z nás potřebuje. Ona třetina života, kterou prožijeme v blažené nevědomosti, představovala pro mne vždycky těžko uchopitelnou, ale o to zajímavější oblast. Vedle toho, že jsem si přečetl důležitou publikaci předního spánkového vědce Matthewa Walkera *Proč spíme* a udělal ze spánku jednu ze svých nejvyšších priorit, jsem se rozhodl uchopit tuto oblast i hudebně. Hlavní inspiraci představují dvě základní fáze spánku NREM (non random eye movements) a REM (random eye movements). Ty se během celé noci pravidelně střídají, což v praxi znamená, že upadáme do různých hlubokých fází spánku. Stejně tak se tomu děje i v mé hudbě. Začátek skladby symbolizuje usínání, zpomalování hybnosti až k úplnému zastavení a dominanci dechu jako hlavního prvku. Měličí a v hudbě státičtější fáze spánku (NREM) je pravidelně střídána hybnější plochou (REM), která je inspirována jemnou vnitřní kinetikou pohybu víček očí. Právě v této fázi dochází k urovnávání vzpomínek v mozku, jehož vedlejším produktem je snění. Jemné rozeznívání tónů jakoby z ničeho je parafrází neohraničenosti snů v rovině času i časté příběhové iracionálnosti. *O spánku, REM-NREM* je mou první skladbou pro Konvergenci. Pokud při jejím poslechu usnete, nebudu se na Vás zlobit...

Tomáš Pálka studoval kompozici na brněnské konzervatoři u Pavla Zemka-Nováka a na HAMU v Praze ve třídě Marka Kopelenta a Milana Slavického. Je spoluzakladatelem, členem a předsedou skladatelského spolku Konvergence. V současné době se věnuje kompoziční tvorbě jako skladatel na volné noze a současně působí jako terapeut.

S-I-L-E-N-T-I-O (2013/2018) je přepracovaná kompozice Silent Distance z roku 2013. Jde o skladbu, která „uzavírá“ cyklus skladeb (Silence d'Éternité, Silence d'un Coeur, Simple Silence, Résurrection d'un Silence, Silent Light...), jež se zabývají tematikou ticha a promítají ticho do svého obsahu, ať už svým vyzněním nebo pojetím. Skladba asi nejlépe vystihuje téma ztišení, které už mnoho let reflektuji. I právě proto jsem se rozhodl o její přeinstrumentování pro dnešní obsazení. Do skladby nepřímě vkládám hodnoty, které jsou pro mě zásadní v chápání života a jeho smyslu. Patří mezi ně ztišení, pokora, láska nebo porozumění...

Patrik Kako je posluchačem katedry skladby na HAMU v Praze a současně studentem dirigování ve třídě Hynka Farkače. Studoval kompozici na konzervatoři v Bratislavě ve třídě Vladimíra Bokese a Juraje Jartima. Od různých archetypálních experimentů se v poslední době inspirovává generativní tvorbou hudebních elementů získaných z rozličných elektronických přístupů. Absolvoval kurzy u Anderse Flodina (Švédsko), Adriána Pop (Rumunsko). Jako dirigent spolupracoval s Ensemble terrible, Operním studiem Bratislavské konzervatoře, Pražským smíšeným sborem nebo sborem kostela Trinitářů. Nastudoval několik současných kompozic, mimo jiné i českou premiéru skladby Kryštofa Mařatky.

Víceznačnost překladu slova **Split** prezentuje pět hierarchizovaných vět. Zatímco první a poslední část tvoří heterogenní úlomky inklinující k vzájemné propojenosti, druhou a čtvrtou část tvoří poněkud disparátní způsoby; prostřední část přináší co? ...závan znečištěné, konzumní destinace, nebo štěpení frakce...?

Yuji Takahashi je skladatel, klavírista, kritik, dirigent. Studoval u Roh Ogura a Minao Shibata na hudební škole Toho Gakuen. V roce 1960 debutoval jako klavírista dílem Quantitäten Bo Nilssona. V roce 1962 obdržel grant od Fordovy nadace, následně studoval v západním Berlíně pod vedením Iannis Xenakise. V Evropě zůstal až do roku 1966. Poté obdržel stipendium Rockefeller Foundation. V roce 1978 založil „Suigyu Gakudan“ (kapelu Water Buffalo), která proslula především tvorbou protestsongů, z nichž mnohé vyšly tiskem v měsíčníku Suigyu Tsushin.

Like a Water Buffalo pro akordeon z roku 1985 je věnována japonské akordeonistce Mie Mikki. Představuje filozofickou kontemplaci nad smyslem bytí. Jednotlivé modální plochy na sebe volně navazují, tematický způsob práce s melodií evokuje východní spiritualitu. Takahashi často používá oba manuály akordeonu v nezávislých metroritmických plochách, čímž dosahuje neustálého kinetického napětí.

Toru Takemitsu patří mezi nejvýznamnější japonské skladatele. Komponoval ve stylu západní vážné hudby s výraznými prvky japonské melodiky, čímž vytvořil originální hudební syntézu západního a východního světa. Užitím jak klasických západních, tak tradičních japonských hudebních nástrojů dospěl k vlastnímu ojedinělému zvuku svých skladeb.

Quatrain II V roce 1975 se Toru Takemitsu v New Yorku setkal s Olivierem Messiaenem. Během semináře, který se z jedné hodiny protáhl na tři, zazněl v podání kvarteta Tashi Messiaenův Quartet pro konec času. Takemitsu byl fascinován, popsal onen zážitek jako „poslech orchestrálního koncertu“ a jako poctu francouzskému skladateli složil skladbu Quatrain. S Messiaenovým svolením, o které Takemitsu požádal, použil stejnou